

ŠESNAJST TONA CRNILA

EDO MAAJKA: "Stig'o ćumur" Menart

Ono s najavama kako mu je dosta svega i da bi se, eto, povukao u mirovinu, srećom nitko nije shvatio ozbiljno. Uostalom, domaći hip-hop iliti rap-glazba, s Edom Maajkom ili bez njega stvarno nije isto, budući da nam je ta scena unatrag nekoliko godina zbilja vrlo tanka i što je najžalosnije malo je novih mladih snaga koji bi s novim idejama onemoćaloj hrvatskoj hiphoperskoj "mrcini" uštrcali novu, svježiju krv u "misiji" spašavanja od navale turbofolkerskog smeća u štiklama ili bez štikli. Bilo kako god, Edo se prizvao k sebi, zbrojio i oduzeo te konačno objavio novi, treći po redu studijski album "Stig'o ćumur". I opet pogodio, premda bez neke posebne spektakularnosti i faktora iznenađenja koji su krasili njegov prvijenac "Slušaj mater". Doduše, sudeći prema najavnom singlu "To mora da je ljubav" (gostuje Remi iz Elementala!) bilo je izvjesnog straha da bi "ćumur" mogao ispasti tek "suho granje" za potpalu radijskih "kuhinja". No, taj hitić samo je varka, a preostali materijal najvećim dijelom ipak nešto drugo, puno žešće, i zvukovno i dakako tekstualno. Okrenut ovaj put nešto više vlastitoj intimi kroz oporo-cinične "ispovjedi", Edo sjajno poentira već u uvodnoj "Uši zatvori" (ubitačni Kooladeov beat!), da bi nastavio još efektnije u pjesmama "Bomba" (obračun sa hrvatskim sponzoršama) i "Budi i ti" (beat Dash, gost Ajs Nigrutin), u kojima se sjajno zabavlja s hrvatskim "damama" i ruga ljigavim MTV r'n'b facama. Kroz himničnu "Trpaj" svoju posvetu dobili su i "revni čuvari reda" na stadionima, dok je "To se traži" kolaboracija s Dinom Šaranom, kao i laganica "Za Mirzu". Najznačajniji pomaci u odnosu na prethodna dva albuma čuju se u primjerima poput "Para na uši" (Lollobrigida na back-vo-kalima), "Moj cijeli život" (beat Sleepgolfera) i "Nikad više" (dancehall dodatak!), pjesmama (ima ih još!) pod snažnim utjecajem agresivnog britanskog grimea i UK garagea kojih se ne bi postidjeli ni Roots Manuva (šteta što im je propala suradnja) ni Dizzie Rascal. Taj Edin kontakt sa otočkim undergroundom apsolutno je za svaku pohvalu i dokaz da i mi konja (Maajki) za trku imamo. Ili kako Edo kaže: "Ovaj Balkan je, ljudi, stvoren za rep!" u također odličnoj "Stvoren za rep" (feat. Frankie). Još je drugih također dobrih pjesama i žestokih rima (recimo, bonus "Severina", ali ne Ona Severina...) o svakodnevnim gadostima, balkanskom mentalitetu i svemu drugome što je u Edinom obzoru iritantno i vrijedno spomena, i što uz vrlo dobru produkciju i miks naprosto rastura zvučnike i one ispred zvučnika. Šesnaest pjesama u konačnici doista se doima kao šesnaest tona crnila "iskopanog" u Edinom, ali i svačijem susjedstvu, što je samo po sebi bio teški rudarski posao (omot je posveta udar-nicima rudnika "Breza" u BiH!), ali se, eto, isplatio. ★★★★★

Piše: Darko JERKOVIC